

Tove Videbæk (KD):

I Kristendemokraterne er vi ikke særlig imponerede over det forslag til samarbejde i EU, som forhandles p.t. Vi er betænkelige ved en række elementer i det, men vi kvitterer dog for, at der også er en række positive elementer i traktatudkastet.

Jeg vil nævne, at vi i Kristendemokraterne er meget positive over for den tydeliggørende beskrivelse af kompetencefordelingen mellem de enkelte medlemsstater og EU, som findes i forslaget, og vi er også positive over for, at der nu for første gang er fastlagt en procedure for frivillig udtræden af og genindtræden i Unionen. Vi er også meget positive over for, at forslaget indebærer større åbenhed i EU, herunder i forbindelse med afstemninger i Ministerrådet, og at også overholdelsen af nærhedsprincippet er blevet styrket gennem forslaget om at inddrage de nationale parlamenter mere i beslutningsprocesserne. Der er en række positive forslag, som vi er glade for.

Kl. 17.15

Men der er også negative ting i forslaget, og vi ser med bekymring på en række elementer, som efter vores opfattelse ikke er i borgernes interesse. Ifølge udkastet skal der, som det også er blevet diskuteret her i dag, udpeges en fast formand – kalder vi det – som skal sidde i 2½ år, og som kan genvælges én gang. Det er Kristendemokraterne simpelt hen imod, for vi finder, at det forslag medfører en svækkelse af det roterende EU-formandskab, som ellers er med til at sikre EU's folkelige forankring og legitimitet.

Et nationalt formandskab sikrer, at de nødvendige lokale og regionale vinkler kommer på EU's dagsorden og giver det enkelte land en regelmæssig mulighed for at sætte væsentlige punkter på EU's dagsorden. En fast formand mener vi vil virke centraliserende for EU. Erfaringerne viser, at det trods opgavens omfang ikke er et lands størrelse, der afgør, om et formandskab bliver godt. Vi kan bare tænke på Danmarks formandskab, som var en succes, og skulle formandsopgaven være for stor, kunne gruppeformandskaber jo være et alternativ.

Kristendemokraterne mener også, at hvert land skal have sin egen kommissær af hensyn til den demokratiske og folkelige forankring og ikke mindst af hensyn til kommunikationen mellem Kommissionen og det enkelte land. Porteføljerne bør fordeles af Kommissionen som helhed i en intern forhandling under ledelse af

formanden, og der er intet behov for, at de store lande tildeles to kommissærer.

Der står også i det forslag, der ligger til forhandling nu, at der skal udnævnes en europæisk udenrigsminister. Det er vi også imod. Betegnelsen udenrigsminister synes vi giver et uheldigt signal, og virkeliggørelse af forslaget kan medføre kompetenceproblemer mellem udenrigsministeren, Kommissionens formand og rådsformanden i rollen som Unionens udenrigspolitiske repræsentant udadtil.

Forslagets forfatningselementer mener vi også giver associationer om statsdannelse. Alene brugen af navnet forfatning giver associationer om et statsbygningsprojekt, og forfatningstraktatens fokus på symboler som flag, nationaldag og -hymne, møntfod, borgerrettigheder osv. mener vi giver samarbejdet en tilsvarende statslig karakter. Der formuleres også målsætninger om at skabe en fælles europæisk bevidsthed og identitet, alt sammen noget, som vi ikke er glade for.

Til afslutning vil jeg sige, at fraværet af en henvisning til kristendommens historiske betydning for Unionens værdigrundlag er også et stort minus, sådan som vi ser det. Europas historiske arv bliver i præambelen begrænset til en bred religiøsitet og almen humanisme, men alene ud fra idéhistoriske bevæggrunde burde Europas betydelige historiske arv i form af kristen etik og kristne værdier have en særskilt plads i så vel præambel som traktatens første del. Europas love og styreform og samfundsstruktur er jo i vid udstrækning bygget på dette grundlag, og vi mener, man skal erkende, at det er tilfældet.

Til allersidst vil jeg nævne gummiparagraffen eller fleksibilitetsbestemmelsen. Vi stiller os afvisende over for, at gummiparagraffen fortsat er en del af traktatgrundlaget i det foreliggende udkast. Bestemmelsen sikrer jo, at en enig Union kan udføre handlinger, uden at der er fornøden hjemmel hertil andetsteds i traktaterne. En sådan artikel er med til at give Unionen præg af at være et fællesskab, der på egne præmisser vil lade sig integrere stadig mere uden den nødvendige folkelige forankring og opbakning.

Kristendemokraterne kan på baggrund af det, jeg har sagt her, og endnu flere ikke stemme for det foreliggende forslag til vedtagelse fra Venstre m.fl.

Hermed sluttede forhandlingen.